

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 4 ครั้งที่ 14 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ

วันศุกร์ที่ 16 ธันวาคม 2565 เวลา 09.30 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายชวน หลีกภัย ประธานสภาผู้แทนราษฎร เป็นประธานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 4 ครั้งที่ 14 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ โดยมี นายสุชาติ ตันเจริญ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่หนึ่ง ผลัดเปลี่ยนทำหน้าที่ประธานการประชุม

ประธานฯ ได้อนุญาตให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ปรีกษาหารือในเรื่องต่าง ๆ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 24 เป็นเวลาพอสมควรและเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) กระทู้ถาม

(ไม่มี)

(2) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

ประธานฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ปรากฏในระเบียบวาระการประชุม คือเรื่อง การสิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 3 คน

ด้วยนายสุชาติ อุษาคณา และพล.อ.สมชาย วิษณุวงศ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชารัฐ และศาสตราจารย์กนก วงษ์ตระหง่าน สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ ได้มีหนังสือขอลาออกจากการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2565 จึงเป็นผลให้สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งสามคนสิ้นสุดลงตามรัฐธรรมนูญมาตรา 101 (3) ดังนั้นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรปัจจุบันเท่าที่มีอยู่และปฏิบัติหน้าที่ได้คือ 439 คน องค์ประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งคือ 220 คน

(3) รับรองรายงานการประชุม

(ไม่มี)

(4) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว

4.3 รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาปรับปรุง แก้ไข กฎหมายด้านความมั่นคง ซึ่งคณะกรรมการความมั่นคงแห่งรัฐ กิจการชายแดนไทย ยุทธศาสตร์ชาติและการปฏิรูปประเทศ พิจารณาเสร็จแล้ว

คณะกรรมการฯ ขอเลื่อนการพิจารณารายงาน

4.4 รายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การศึกษาและแก้ไขปัญหารถรับจ้างสาธารณะ ซึ่งคณะกรรมการการคมนาคมพิจารณาเสร็จแล้ว

นายโสภณ ชาร์มย์ ประธานคณะกรรมการการคมนาคม นำเสนอรายงานว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 2 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 14 สิงหาคม 2565 ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ได้มีมติให้คณะกรรมการการคมนาคม ศึกษาญัตติที่สมาชิกฯ

ได้เสนอต่อสภาผู้แทนราษฎร จำนวน 8 เรื่อง ได้แก่ ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการรับจ้างสาธารณะส่วนบุคคลในการให้บริการกับผู้บริโภคและอัตราค่าโดยสารที่เหมาะสมในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (นางสาวธีรรัตน์ สำเร็จวานิชย์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญเพื่อศึกษาและหาแนวทางแก้ปัญหาการให้บริการรถโดยสารผิดกฎหมายและการกำหนดมาตรฐานค่าโดยสารรถโดยสารสาธารณะ (นายชาญวิทย์ วิภูศิริ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาศึกษาแนวทางแก้ปัญหาจักรยานยนต์รับจ้างทั้งประเภทรับขนส่งคนโดยสารและประเภทรับขนส่งสิ่งของ (นายสมเกียรติ ถนอมสินธุ์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของผู้ประกอบการรถตู้โดยสารสาธารณะประจำทาง (นางสาวปาริณา ไกรคุปต์ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการบริการรถรับจ้างสาธารณะและส่วนบุคคล เพื่อบริการให้กับผู้บริโภคอย่างทั่วถึงและราคาเหมาะสมในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (พลตำรวจตรี สุพิศาล ภักดีนฤนาถ เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการให้บริการ การกำหนดอัตราค่าโดยสาร ระบบบริหารจัดการ และแผนงานพัฒนาในอนาคตของระบบขนส่งสาธารณะในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล (นายเท่าพิภพ ลิ้มจิตรกร เป็นผู้เสนอ) ญัตติ เรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการธิการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการรับจ้างสาธารณะส่วนบุคคลในการให้บริการกับผู้บริโภคและอัตราค่าโดยสารที่เหมาะสม (นายกรวีร์ ปริศนานันทกุล และนายภราดร ปริศนานันทกุล เป็นผู้เสนอ) และญัตติ เรื่อง ขอให้คณะกรรมการธิการการคมนาคมพิจารณาการศึกษาปัญหาและหาแนวทางการแก้ไขการให้บริการและการกำหนดอัตราค่าโดยสารของรถรับจ้างสาธารณะ (นายโสภณ ชาร์มย์ เป็นผู้เสนอ)

คณะกรรมการธิการการคมนาคม ตั้งคณะทำงานขึ้นมาคณะหนึ่ง โดยกำหนดขอบเขตในการพิจารณาการศึกษาจำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) ปัญหาการบริหารจัดการระบบขนส่งสาธารณะในพื้นที่เขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล 2) ปัญหาการให้บริการรถสาธารณะผ่านระบบเทคโนโลยี และ 3) ปัญหาการปฏิบัติตามมาตรการควบคุมคุณภาพการให้บริการรถตู้โดยสารสาธารณะ โดยคณะทำงานได้พิจารณาศึกษาเสร็จเรียบร้อยแล้วและได้เชิญผู้เสนอญัตติมารับทราบก่อนที่จะเสนอให้คณะกรรมการธิการการคมนาคมให้ความเห็นชอบ บัดนี้ คณะกรรมการธิการได้ให้ความเห็นชอบและนำเสนอต่อสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาต่อไป

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ปัจจุบันมีผู้ประกอบการอาชีพรับจ้างส่งอาหารประสบอุบัติเหตุในขณะขับรถเพื่อรีบไปส่งอาหารให้กับลูกค้าเป็นจำนวนมาก แต่กลับไม่มีการคุ้มครองใด ๆ เนื่องจากไม่มีนายจ้างรับผิดชอบ คณะกรรมการธิการได้ทำการศึกษากฎหมายเรื่องดังกล่าวหรือไม่ มีวิธีช่วยเหลือเยียวยาอย่างไร การใช้รถบริการสาธารณะผ่านแอปพลิเคชันได้มีการศึกษาอย่างครอบคลุมหรือไม่ อาทิ การจัดเก็บภาษีรายได้ การจัดทำบัญชีผู้ที่ให้บริการรถสาธารณะ ซึ่งควรมีการศึกษาอย่างละเอียดเพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน และได้รับบริการอย่างเป็นธรรม ควรมีการศึกษารถบริการสาธารณะในหลาย ๆ รูปแบบอย่างทั่วถึง อาทิ รถบริการสาธารณะส่วนบุคคลสำหรับรองรับนักท่องเที่ยว รถเมล์ขนาดใหญ่ รถ Shuttle Bus มีมาตรฐานความปลอดภัยในการรองรับนักท่องเที่ยวอย่างไร รวมถึงเส้นทางที่ให้บริการครอบคลุมมากน้อยเพียงใด นอกจากนี้ รถมอเตอร์ไซค์รับจ้างมีระบบมาตรฐานในด้านความปลอดภัยหรือไม่ รวมถึงสวัสดิการของผู้ขับอีกด้วย ทั้งนี้ รถรับจ้างขนส่งสาธารณะที่รับส่งนักเรียนในต่างจังหวัด มักประสบอุบัติเหตุส่งผลให้นักเรียนเสียชีวิตในหลายครั้ง ซึ่งในรายงานไม่ได้มีการระบุถึงประเด็นดังกล่าว ระบุเพียง

ในกรุงเทพมหานครและระหว่างจังหวัดเท่านั้น และควรเพิ่มเติมเรื่องรถโรงเรียนของกระทรวงศึกษาธิการ ให้ชัดเจน ด้านการคมนาคมระบบราง คณะกรรมการได้มีการศึกษาเรื่องรถไฟความเร็วสูงจาก ประเทศไทยไปยังสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว สาธารณรัฐประชาชนจีน และเชื่อมโยงไปทั่วโลก อย่างไรก็ตาม สำหรับปัญหาด้านแรงงานของผู้ขับรถให้บริการรถแท็กซี่ประสบปัญหาอย่างมากในช่วงการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 โดยถูกยึดรถเนื่องจากรายได้ลดลง หนี้สินเพิ่มพูน ซึ่งยังไม่มีการแก้ไข อีกทั้งควรมีการผลักดันเรื่องการใช้พลังงานโดยเปลี่ยนแปลงจากระบบน้ำมันเป็นระบบไฟฟ้า แต่ปัจจุบันราคารถยนต์ และรถจักรยานยนต์ไฟฟ้ายังมีราคาที่สูง ส่งผลให้ผู้ให้บริการยังไม่สามารถเข้าถึงได้ ซึ่งสมาชิก ได้เสนอแนะให้มีการตั้งกองทุนเพื่อให้ผู้ให้บริการสามารถซื้อในราคาต้นทุนได้ นอกจากนี้ การดำเนินการเพื่อจัดซื้อ รถบริการขององค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพพบปัญหาในการควบคุมราคา ซึ่งพนักงานองค์การขนส่งมวลชน กรุงเทพที่ถูกยึดรถระบบสวัสดิการต่าง ๆ ไม่มีการดำเนินการตามระเบียบเดิมที่ตั้งไว้

นายโสภณ ชาร์มย์ ประธานคณะกรรมการการคมนาคม ชี้แจงว่า รายงานฉบับนี้ ได้จัดทำมาก่อนโดยสถานการณ์ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปซึ่งบางเรื่องอาจดำเนินการไปแล้ว บางเรื่องอาจล่าสมัย ไปตามกาลเวลา ส่วนข้อสังเกตต่าง ๆ ที่สมาชิก ได้เสนอมานั้น คณะกรรมการยินดีรับไปพิจารณา และหวังว่าส่วนราชการที่รับฟังอยู่จะได้รับทราบ สำหรับเรื่องของความปลอดภัยทางถนนนั้น คณะกรรมการ การคมนาคมได้ให้ความสำคัญในเรื่องนี้เนื่องจากรายงานฉบับแรกของคณะกรรมการที่เสนอต่อสภา ผู้แทนราษฎรและผ่านความเห็นชอบไปแล้วคือเรื่องความปลอดภัยทางถนน และในสัปดาห์นี้คณะกรรมการ ได้ตั้งคณะอนุกรรมการติดตามงานเรื่องความปลอดภัยทางถนน สำหรับเรื่องนโยบายการใช้รถสาธารณะ การใช้แอปพลิเคชัน ทั้งการขนส่งผู้โดยสารและอาหารนั้น คณะกรรมการได้ให้ความสำคัญอย่างยิ่ง โดยเฉพาะพรรคภูมิใจไทยได้ประกาศเป็นนโยบายก่อนการเลือกตั้งและถือว่าประสบความสำเร็จ และการจัดทำรายงานการศึกษาฉบับนี้ คณะกรรมการได้เชิญกรรมการขนส่งทางบกมาร่วมเป็นคณะทำงาน ทั้งนี้ ในส่วนที่สมาชิก ได้ตั้งข้อสังเกตมานั้นจะบรรจุอยู่ในรายงานทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็น การคุ้มครองแรงงาน และภาษีต่าง ๆ โดยได้ระบุนั้น เวลา ในการดำเนินการด้วย นอกจากนี้ ในเรื่องของไรเดอร์ ผู้ประกอบการ ภาคเอกชนจะรับผิดชอบในกฎหมายแรงงานอยู่แล้ว ส่วนแรงงานที่อยู่นอกระบบนั้น ทางกรรมการขนส่งทางบก ได้ให้สถาบันจุฬาฯ ศึกษาครบทุกระบบในการให้บริการและการปรับปรุงกระบวนการเสียภาษีซึ่งได้ระบุไว้ใน รายงานฉบับนี้แล้ว นอกจากนี้ ในเรื่องระบบราง คณะกรรมการได้เสนอรายงานเรื่อง การพัฒนารถไฟ ความเร็วสูง การพัฒนาการแก้ปัญหาจราจรไฟ ซึ่งสภาผู้แทนราษฎรได้เห็นชอบกับรายงานและข้อสังเกต และส่งไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้ว

นายนิกร จ่านอง ประธานคณะกรรมการการคมนาคม คนที่ห้า ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ตนเป็นผู้แก้ไขพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ 13) พ.ศ. 2547 ทำให้รถจักรยานยนต์รับจ้างถูกต้อง ตามกฎหมาย ส่วนเรื่องของความปลอดภัยและสวัสดิการนั้นเป็นเรื่องที่สภาต้องช่วยกันดูแลและมีปัญหา ที่เกี่ยวข้องคือเรื่องของสวัสดิการของรถจักรยานยนต์รับจ้าง เนื่องจากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างจะเข้ามา รับจ้างในเขตเมืองในช่วงที่พืชผลทางเกษตรไม่เป็นไปตามที่ต้องการและก็กลับไปภูมิลำเนา ทำให้ไม่มีความต่อเนื่อง ระบบสวัสดิการจึงมีปัญหาอยู่บ้าง เราจึงต้องช่วยกันแก้ไข สำหรับข้อห่วงใยเรื่องรถรับส่ง นักเรียนนั้น ปัญหานี้เป็นเรื่องที่ซับซ้อน โดยปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับรถบัสนั้นเป็นรถสาธารณะ ไม่ประจำทางที่เกิดขึ้น ซึ่งเคยศึกษาในเรื่องนี้แล้วพบว่า กระทรวงศึกษาธิการให้งบประมาณสำหรับการทัศนศึกษาของนักเรียนเพียง 200 บาทต่อคน ดังนั้น เมื่อโรงเรียนได้รับงบประมาณจากน้อยจึงใช้รถ

ในราคาถูกหรือจะเดินทางในเวลากลางคืนเพื่อประหยัดค่าที่พักสำหรับเด็กนักเรียนทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยครั้ง จึงขอให้กระทรวงศึกษาธิการเพิ่มงบประมาณให้มากกว่านี้ รวมทั้งรถยนต์ส่วนบุคคลที่ใช้รับส่งนักเรียน ซึ่งเป็นรถที่ไม่ประจำทางนั้น กรมขนส่งทางบกได้ออกระเบียบสำหรับรถรับส่งนักเรียนให้มีการกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ แต่ที่สำคัญคือโรงเรียนจะต้องเป็นผู้ควบคุม ทั้งนี้ ปัญหาต่าง ๆ ในเรื่องรถรับจ้างสาธารณะ และที่เกี่ยวข้องนั้น คณะกรรมการได้ดำเนินการแล้ว โดยหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เข้ามาร่วมพิจารณา ในคณะกรรมการและรายละเอียดต่าง ๆ ที่สมาชิกฯ เสนอนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถรับไปดำเนินการ ได้ทันที

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การศึกษาและแก้ไขปัญหารถรับจ้างสาธารณะ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 104 ประกอบข้อ 88 และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 105 ประกอบข้อ 88 เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.5 รายงานการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งคณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ พิจารณาเสร็จแล้ว

นายชูการ์โน มะทา ประธานคณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ นำเสนอรายงานฯ ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 1 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 11 กันยายน 2562 ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ เพื่อให้มีหน้าที่และอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 90 (19) ในการกระทำการ การเสาะหาข้อเท็จจริงหรือการศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ บัดนี้ คณะกรรมการได้ดำเนินการพิจารณาศึกษาเรื่อง ข้อเสนอเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยผลการศึกษาพบว่า การถ่ายโอนภารกิจทำได้ล่าช้าและไม่เป็นไปตามเป้าหมายเนื่องจากมีข้อจำกัดหลายประการ อาทิ

1. เจ้าของกิจการเดิมไม่สมัครใจที่จะถ่ายโอน โอนให้เฉพาะที่ต้องการโอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภารกิจที่เกี่ยวกับการบริการพื้นฐานและคุณภาพชีวิตของประชาชนที่โอนได้น้อยมาก เช่น โรงเรียน โรงพยาบาล และทางหลวงชนบท เป็นต้น

2. การกระจายการเงินการคลังไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ร้อยละ 35 ภายในปี 2549 แต่ในปีงบประมาณ 2563 ซึ่งเป็นปีที่คณะกรรมการได้ศึกษาพบว่า สัดส่วนงบประมาณท้องถิ่นยังไม่ถึงร้อยละ 30 ของประเทศ

3. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความเป็นอิสระในการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวดปกครองท้องถิ่น เนื่องจากกฎหมายการกระจายอำนาจและกฎหมายการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังบัญญัติให้อำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังอยู่ภายใต้กฎหมายอื่น

4. คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานขนาดเล็กเกินไปเมื่อเทียบกับภารกิจที่ต้องประสานบูรณาการกระทรวงต่าง ๆ จำนวนมาก รวมทั้งการรับผิดชอบในการขับเคลื่อนนโยบายการกระจายอำนาจของชาติให้ถึงท้องถิ่นทั่วประเทศ

จากสภาพปัญหาดังกล่าวทำให้เกิดความอ่อนแอทางด้านโครงสร้างและกระบวนการปกครองท้องถิ่นของชาติ ท้องถิ่นและประชาชนส่วนมากไม่สามารถพึ่งตนเองและปกครองตนเองได้ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ นำไปสู่ปัญหาว่างงานในระดับท้องถิ่นความขาดแคลน ความยากจน ความเหลื่อมล้ำ หนี้ครัวเรือน และความอ่อนแอในระดับฐานรากของชาติ นำไปสู่ความไม่มั่นคงในภาวะเศรษฐกิจสังคม และการเมืองแห่งรัฐ จึงสมควรเร่งเยียวยาแก้ไขด้วยการกระจายอำนาจปกครองของชาติเพื่อพัฒนาท้องถิ่น พลเมืองฐานรากให้มีความเข้มแข็ง พึ่งตนเอง และปกครองตนเองได้อย่างสมศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

อย่างไรก็ตาม คณะกรรมาธิการได้มีข้อสังเกตเพื่อนำเสนอต่อรัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแกนกลางในการขับเคลื่อนนโยบายการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น "เป็นวาระแห่งชาติ" เพื่อให้ฐานท้องถิ่นเป็นฐานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานของประชาชน ให้หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรพัฒนาชุมชนร่วมกันใช้แผนแม่บทชุมชนและแผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นเครื่องมือในการพัฒนาตนเอง โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน และภาคประชาสังคมเป็นหลัก ในการนี้จำเป็นต้องถ่ายโอนภารกิจ การจัดการบริหารสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะขั้นพื้นฐานจากภาครัฐ ส่วนราชการให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเร่งด่วน และที่สำคัญจะต้องรวบรวมภารกิจที่จะช่วยเหลือ เพิ่มพูนท้องถิ่นที่แยกส่วน อยู่กระจัดกระจายกันให้เป็นเอกภาพ โดยจัดให้มีกลไก "คณะกรรมการการกระจายอำนาจและการพัฒนา การบริการท้องถิ่นแห่งชาติ" (กอ.พช.) ให้มีหน้าที่ขับเคลื่อนนโยบายการกระจายอำนาจของชาติโดยมี นายกรัฐมนตรี เป็นประธาน และในระดับจังหวัด ให้มี "คณะกรรมการกระจายอำนาจและพัฒนากิจการบริการท้องถิ่นจังหวัด" (กอ.พช.จังหวัด) ในทุกจังหวัด โดยมี ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธาน

2. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งรัดเพิ่มขีดความสามารถและเพิ่มความเข้มแข็งให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดย

2.1 กระจายอำนาจทางการเงินการคลังให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากขึ้นเพื่อให้มีเสถียรภาพและปริมาณงบประมาณที่เพียงพอในการพึ่งตนเองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อาทิ จัดทำกฎหมายรายได้ท้องถิ่น เพิ่มสัดส่วนเงินอุดหนุนให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในสัดส่วนร้อยละ 35 เพื่อให้เพียงพอต่อการจัดการบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะขั้นพื้นฐานอย่างเพียงพอ

2.2 ให้ปฏิรูประบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เหมาะสม โดยยึดหลักรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 249 ที่ระบุถึงการจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องคำนึงถึงประชากร รายได้ ขนาดพื้นที่และความหนาแน่นของประชากรโดยการเร่งรัดจัดทำร่างประมวลกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละหน่วยหรือแต่ละประเภท มีศักยภาพเพียงพอต่อการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะ ตอบสนองปัญหาและความต้องการของประชาชนได้อย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพได้อย่างมีมาตรฐาน โดยมี กอ.พช. และ กอ.พช. จังหวัด เป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐานการจัดการบริการสาธารณะ

3. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เร่งรัดจัดให้มีหน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ในพื้นที่ที่มีอัตลักษณ์พิเศษ นอกเหนือจากกรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา อาทิ

3.1 หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะเป็นเมืองท่องเที่ยว และเป็นพื้นที่พิเศษ หรือมีลักษณะเป็นเกาะ เช่น เกาะสมุย หัวหิน และเกาะภูเก็ต เป็นต้น ที่ควรจะยกเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเต็มพื้นที่ทั้งจังหวัด

3.2 หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะพิเศษเป็นเมืองเศรษฐกิจชายแดน เช่น แม่สอด เป็นต้น

3.3 หน่วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีลักษณะความเจริญเป็นเขตอุตสาหกรรม เช่น แหลมฉบัง เป็นต้น

3.4 พื้นที่ที่มีลักษณะที่จะสามารถจัดการตนเองไป โดยเฉพาะจังหวัดที่มีความพร้อม ทั้งทางเศรษฐกิจที่มีโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนารายได้เพียงพอในการจัดการตนเอง และเป็นจังหวัดที่มีความตื่นตัวของภาคประชาสังคม เช่น จังหวัดระยอง ภูเก็ต สงขลา ชลบุรี นนทบุรี สมุทรปราการ นราวาส ปัตตานี และยะลา เป็นต้น

3.5 การจัดให้มีรูปแบบการปกครองรูปแบบพิเศษในเชิงภารกิจร่วม หรือการร่วมมือระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันในการจัดบริการสาธารณะตามหลักการประหยัดเชิงขนาด โดยการจัดตั้งสหการ วิสาหกิจท้องถิ่น บริษัทท้องถิ่น โดยจัดให้มีกฎหมายสหการขึ้นมาโดยเฉพาะ เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีทางเลือกมากขึ้นในการจัดบริการสาธารณะให้แก่ประชาชน อันจะก่อให้เกิดคุณภาพประสิทธิภาพ รวมทั้งประหยัดต้นทุนในการจัดบริการ

4. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกระทรวงมหาดไทย เร่งรัดการจัดทำ "กฎหมายการบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น" ให้เหมาะสมกว่าเดิม เพื่อให้สามารถจัดกำลังคนที่เหมาะสมกับภารกิจของท้องถิ่นและการพัฒนาทรัพยากรบุคคลท้องถิ่นให้มีสมรรถนะและความคล่องตัวตามความจำเป็นของตนเอง รวมทั้งสามารถสร้างแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรท้องถิ่น โดยให้มีระบบคุณธรรมและธรรมาภิบาลท้องถิ่นอย่างชัดเจน

5. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงการคลัง เร่งรัดทำกฎหมาย "รายได้และการคลังท้องถิ่น" เพื่อให้ท้องถิ่นมีอิสระในการจัดการรายได้และบริหารการคลังของตนเองอย่างคล่องตัวโดยระบบรายได้และการคลังท้องถิ่น ต้องบูรณาการกับระบบรายได้และการคลังของชาติอย่างชัดเจน รวมทั้งต้องมีมาตรฐานกลางในการกำกับดูแลที่เหมาะสมด้วย

6. เสนอให้รัฐบาลโดยคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย และสมาคมต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เร่งรัดจัดทำกฎหมายการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 253 เพื่อเปิดช่องให้ประชาชนและพลเมืองมีส่วนร่วมโดยตรงกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหาวิธีการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วม

7. เสนอให้รัฐบาลโดยกระทรวงมหาดไทยและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นร่วมกันสำรวจครัวเรือนยากจน และจัดให้มียุทธศาสตร์ลดจนแผนขจัดความยากจนให้เด็ดขาด โดยให้มีลำดับความสำคัญเชิงนโยบายในระดับสูง

8. คณะกรรมาธิการเสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาเพื่อแก้ไขปรับปรุงเพิ่มเติมพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

เพื่อให้พระราชบัญญัติฉบับนี้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญและสอดคล้องกับความจำเป็นในการเป็นการแก้ไข ปัญหาในระดับฐานรากของชาติให้ลุล่วงโดยเร็ว

ศาสตราจารย์อุดม ทุมโฆสิต ประธานคณะทำงาน นำเสนอรายงานเพิ่มเติมว่า เหตุผล ความจำเป็นของการกระจายอำนาจ ดังนี้

1. หลักความเป็นจริงตามธรรมชาติที่แต่ละท้องถิ่นมีลักษณะเฉพาะของตนเอง ดังนั้น จึงจำเป็นต้องบริหารการพัฒนาโดยการกระจายอำนาจให้เหมาะสม เนื่องจากแต่ละท้องถิ่นย่อมเข้าใจปัญหา และความต้องการของตนเองดีกว่าส่วนกลางจึงย่อมจัดการตนเองได้ดีกว่าส่วนกลาง และหลักการบริหาร แบบรวมศูนย์อำนาจเป็นเสมือนการตัดเสี้ยนขนาดเดียวให้ทุกคนใส่ย่อมไร้ประสิทธิภาพ

2. หลักการพัฒนาโดยการพึ่งตนเองย่อมดีกว่ามุ่งพึ่งพารัฐ

2.1 การกระจายอำนาจทำให้ท้องถิ่นสามารถเรียนรู้การพึ่งตนเองแต่การรวมศูนย์อำนาจ เป็นการผลักให้ท้องถิ่นพึ่งพารัฐ

2.2 ช่วยลดภาระรัฐบาลกลางทำให้รัฐบาลมีเวลาไปพัฒนาแก้ปัญหาในระดับรัฐ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเพิ่มความสามารถในการแข่งขันให้สูงขึ้น

2.3 แม้ว่ารยะยะสั้นอาจยุ่งยากบ้างแต่ในระยะยาวทำให้ท้องถิ่นเข้มแข็งและส่งผลให้รัฐ เข้มแข็งไปพร้อมกัน

3. หลักความเท่าเทียมเสมอภาคในการพัฒนา

3.1 การรวมศูนย์อำนาจเป็นการดึงการตัดสินใจ ทรัพยากร โอกาส และความมั่งคั่ง เข้าสู่ส่วนกลาง ก่อให้เกิดความเหลื่อมล้ำยากจนในชนบทโดยอัตโนมัติซึ่งไม่เป็นธรรมกับประชาชนส่วนใหญ่

3.2 ตรงกันข้าม การกระจายอำนาจทำให้เกิดการกระจายความมั่งคั่งออกไปอย่าง เป็นธรรมโดยอัตโนมัติจึงสามารถแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำยากจนได้อย่างทั่วถึงและยั่งยืน

4. หลักการสร้างคน สร้างประชาธิปไตย และสร้างชาติ โดยการกระจายอำนาจก่อให้เกิด ประสพการณ์ตรงในการเรียนรู้ของประชาชนและท้องถิ่นอันเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาพลเมือง พัฒนา ประชาธิปไตย และพัฒนาประเทศโดยรวมในระยะยาว

5. หลักการความจำเป็นต้องปฏิรูปปรับปรุงและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากโลกกำลัง เปลี่ยนแปลงและแข่งขันอย่างเข้มข้นรุนแรง หากไม่ปรับตัวก็จะตกไปสู่รัฐล้มล้าง โดยเหตุผลสนับสนุน คือ

5.1 กฎหมายกระจายอำนาจที่ใช้มานานพอสมควร พบว่ามีปัญหาที่สมควรปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับสถานการณ์และบริบทโลกที่มีการแข่งขันและความไม่แน่นอนสูง

5.2 อำนาจรัฐเป็นศูนย์กลางพลังแห่งการขับเคลื่อนสรรพสิ่งของรัฐอันจำเป็นต้องได้รับการปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่องทันสถานการณ์ให้สามารถรับมือต่อภาวะคุกคามท้าทายจากสถานการณ์โลก ที่เปลี่ยนแปลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ทั้งนี้ คณะกรรมาธิการได้มีข้อสังเกตในการปรับปรุงและพัฒนา โดยเห็นสมควรปรับปรุง และพัฒนาพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ให้ทันสมัยเนื่องจากสถานการณ์เปลี่ยนไปจากเดิมมาก บทบัญญัติที่มีอยู่ขณะนี้ไม่ครอบคลุม เพียงพอทำให้ไม่อาจรับมือกับปัญหาท้าทายและความจำเป็นใหม่ ๆ ได้ และเพื่อให้สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญ ฉบับปัจจุบัน รวมทั้งสามารถก้าวข้ามปัญหาความเหลื่อมล้ำ ยากจน และสร้างประสพการณ์ตรงและการพัฒนา ประชาธิปไตยหรือยุทธศาสตร์การกระจายอำนาจ

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ ขอบขอบคุณคณะกรรมการที่ทำรายงานฉบับนี้อย่างสมบูรณ์ โดยการกระจายอำนาจของการปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสำคัญมาก แต่พระราชบัญญัติการปฏิรูปต่าง ๆ กลับไม่ถูกเห็นชอบ จึงควรมีการแก้ไขรัฐธรรมนูญเพื่อให้มีการปลดล็อคท้องถิ่นอย่างแท้จริง ควรเพิ่มบุคลากรไปสู่ท้องถิ่นโดยการเพิ่มค่าจ้างเพื่อให้ได้บุคลากรที่มีความสามารถในการพัฒนาท้องถิ่น และคณะกรรมการควรศึกษาการสร้างอำนาจให้กับท้องถิ่นโดยไม่ต้องพึ่งพาส่วนกลาง พร้อมทั้งเสนอแนะให้ท้องถิ่นในประเทศไทยสามารถออกพันธบัตรได้เหมือนกับท้องถิ่นในต่างประเทศ หรือมีการจัดตั้งธนาคารเพื่อเป็นตัวกลางในการระดมทุนให้กับท้องถิ่นสามารถที่จะนำไปต่อยอดได้ โดยไม่ต้องอาศัยส่วนกลางหรือรัฐบาลลงทุนให้ การกระจายอำนาจก็จะเกิดขึ้นได้โดยปริยาย ในส่วนของจังหวัดเชียงใหม่มีความเจริญก้าวหน้าควรให้มีการปกครองในรูปแบบพิเศษ โดยให้ประชาชนในพื้นที่สามารถเลือกผู้นำจังหวัดได้ด้วยตนเอง สำหรับโรงเรียนในท้องถิ่นที่กระทรวงศึกษาธิการไม่มีงบประมาณให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นก็ไม่สามารถเข้าไปช่วยเหลือได้เนื่องจากข้อจำกัดทางด้านกฎหมาย จึงขอให้รัฐบาลนำผลการศึกษาของคณะกรรมการไปศึกษาและปฏิบัติตาม และควรเสนอให้รัฐบาลแก้ไขคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ 8/60 เนื่องจากลิดรอนสิทธิผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรมีการศึกษาารูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่ถูกแยกออกไปในหลายส่วนมาหลอมรวมไว้ให้เป็นหนึ่งเดียว การถ่ายโอนภาระงานแต่กลับไม่มีงบประมาณมาสนับสนุน คณะกรรมการควรมีการศึกษาในเรื่องดังกล่าว อีกทั้ง ควรมีการศึกษาอย่างละเอียดถึงปัญหาด้านผู้สูงอายุที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถดูแลได้อย่างทั่วถึง

ศาสตราจารย์โกวิททย์ พวงงาม รองประธานคณะกรรมการการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า ทุกคำถามและคำอภิปรายของสมาชิกฯ ค่อนข้างจะไปในแนวทางที่เห็นด้วยกับคณะกรรมการที่ได้เสนอ ส่วนประเด็นปลีกย่อยที่ได้รับฟังสมาชิกฯ นั้น ขอน้อมรับและคณะกรรมการเห็นว่าเป็นเรื่องดีที่ทุกคนจะช่วยกันทำให้การขับเคลื่อนการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นได้เกิดประโยชน์กับพี่น้องประชาชนและการกระจายอำนาจในอนาคต โดยพัฒนาการของการกระจายอำนาจนั้นเริ่มมาตั้งแต่สมัยรัชกาลที่ 5 มีสุขาภิบาล และเริ่มตั้งแต่การมีเทศบาลในปี 2476 สำหรับประเด็นหน้าที่และอำนาจของท้องถิ่นนั้นเป็นประเด็นสำคัญที่คณะกรรมการได้เขียนไว้ในข้อสังเกต โดยการแก้ไขพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 คณะกรรมการได้เขียนไว้ในข้อสังเกตเพื่อให้สมาชิกฯ คลายความกังวลใจ ในส่วนเรื่องการปลดล็อคท้องถิ่นนั้น คณะกรรมการเห็นด้วยที่จะให้อำนาจเป็นของท้องถิ่น ยกเว้นอำนาจในเรื่องต่างประเทศ ความมั่นคง การทหาร การเงิน หรือเรื่องภาพรวมของประเทศ ส่วนเรื่องงบประมาณนั้นเป็นเรื่องใหญ่โดยคณะกรรมการได้เสนอไว้ร้อยละ 35 แต่สมาชิกฯ เสนอให้มากกว่านั้นซึ่งคณะกรรมการขอน้อมรับโดยเห็นใจท้องถิ่นว่าการมีรายได้เพื่อทำหน้าที่พัฒนาคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานนั้นจะต้องได้ทั้งภารกิจที่ได้มารวมถึงงบประมาณด้วยจึงได้เสนอในข้อสังเกตให้มีกฎหมายรายได้และการคลังท้องถิ่น สำหรับเรื่องการบูรณาการนั้น คณะกรรมการมองในลักษณะหุ้นส่วนเพราะการกระจายอำนาจไม่สามารถแยกออกจากรัฐส่วนกลางได้คือยังคงมีรัฐบาลกลางและมีท้องถิ่น คือการแปลงนโยบายที่เกี่ยวข้องกับภาพใหญ่ของประเทศที่ท้องถิ่นไม่สามารถและไม่มีขีดความสามารถที่จะบริหารจัดการได้ก็ต้องให้ส่วนกลางเข้ามาช่วย และคณะกรรมการได้เสนอกฎหมายเพื่อให้การบริหารงานบุคคลมีอิสระคือกฎหมายระเบียบบริหารงานบุคคลของท้องถิ่น นอกจากนี้ ในเรื่องความเข้มแข็งของท้องถิ่นที่สมาชิกฯ

กล่าวถึงในมาตรา 249 และเสนอว่าการจัดตั้งองค์กรท้องถิ่นต้องคำนึงถึงรายได้ ประชากร พื้นที่ และความหนาแน่น ซึ่งเป็นเรื่องที่ถูกต้องและคณะกรรมการธิการได้เสนอให้มีการจัดทำประมวลกฎหมายท้องถิ่น ซึ่งปรากฏอยู่ในรายงานแล้ว

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง ข้อเสนอเกี่ยวกับการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 104 ประกอบข้อ 88 และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการฯ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 105 ประกอบข้อ 88 เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.6 รายงานการพิจารณาการศึกษา เรื่อง การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ซึ่งคณะกรรมการธิการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ พิจารณาเสร็จแล้ว

นายชูการ์โน มะทา ประธานคณะกรรมการธิการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ นำเสนอรายงานว่า ตามที่ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 1 ครั้งที่ 21 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ 11 กันยายน 2562 ที่ประชุมได้มีมติตั้งคณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ เพื่อให้มีหน้าที่และอำนาจตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 90 (19) ในการกระทำการกิจการเสาะหาข้อเท็จจริงหรือการศึกษาเรื่องใด ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารราชการและการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมทั้งส่งเสริมการกระจายอำนาจให้กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ

คณะกรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ ได้พิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ โดยรวบรวมข้อมูลจากนักวิชาการ ผู้แทนส่วนราชการ และหน่วยงานภาครัฐ รวมทั้งจัดการประชุมสัมมนารับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่เทศบาลนครแหลมฉบัง จากการศึกษาพบว่า เทศบาลนครแหลมฉบังถือเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และระบบเศรษฐกิจ รวมถึงภาคอุตสาหกรรมของประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังซึ่งเป็นศูนย์กลางการคมนาคมขนส่งทางทะเลที่สำคัญของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษจะเป็นกลไกสำคัญในการช่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และยุทธศาสตร์ชาติ การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษนั้นจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนเชิงนโยบายที่ชัดเจนจากรัฐบาล เนื่องจากหากสามารถเชื่อมโยงรูปแบบและกลไกการบริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษกับประเด็นเกี่ยวกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษได้ก็จะเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจให้แก่พื้นที่และยกระดับขีดความสามารถด้านการแข่งขันของประเทศ อย่างไรก็ตาม การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษต้องคำนึงถึง “โจทย์แห่งอนาคต” ของพื้นที่เพื่อเชื่อมโยงกับ “หน้าที่และอำนาจ” ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษที่จะจัดตั้งขึ้น ทั้งนี้ เทศบาลนครแหลมฉบังมีต้นทุนทางภูมิศาสตร์และต้นทุนทางสังคมที่เข้มแข็ง แต่สิ่งสำคัญที่เทศบาลนครแหลมฉบังจำเป็นต้องมีเพื่อช่วยสนับสนุนการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ได้อย่างมีประสิทธิภาพ คือ ต้นทุนทางการบริหาร ทั้งในเชิงองค์กร ทุนมนุษย์ ภาวะผู้นำ และนวัตกรรมเชิงนโยบาย

จากการวิเคราะห์ข้อมูลและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง คณะกรรมการมีข้อเสนอ เชนนโยบาย และข้อสังเกต ดังนี้

1. เทศบาลนครแหลมฉบัง กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และสำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ควรพิจารณาทบทวนสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. .... ให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มีแนวทางการจัดบริการสาธารณะที่ทันสมัยและคล่องตัวในการดำเนินการ เพื่อให้นครแหลมฉบัง มีศักยภาพเต็มที่ในการสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2. ในระหว่างที่รัฐบาลและรัฐสภาพิจารณาร่างพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการนครแหลมฉบัง พ.ศ. .... เทศบาลนครแหลมฉบังควรแสวงหาความร่วมมือกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ โดยเฉพาะองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี ในการจัดตั้งเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษนครแหลมฉบัง ตามมาตรา 39 แห่งพระราชบัญญัติเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พ.ศ. 2561 โดยเลขาธิการคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกอาจพิจารณามอบหน้าที่และอำนาจตามมาตรา 43 ให้นายกเทศมนตรี นครแหลมฉบัง ในการนี้ เทศบาลนครแหลมฉบังอาจพิจารณาดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกก่อตั้งบริษัทจำกัดตามมาตรา 57 ตรี แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 14 พ.ศ. 2562 เพื่อดำเนินการด้านสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานที่จะส่งเสริมเขตส่งเสริมเศรษฐกิจพิเศษในพื้นที่ หากเทศบาลนครแหลมฉบังสามารถดำเนินการร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออกในรูปแบบดังกล่าวได้ก็จะเกิดต้นแบบการพัฒนาเศรษฐกิจในพื้นที่เมืองพิเศษ สามารถขยายผลไปยังพื้นที่อื่นในภาคตะวันออกได้

3. เทศบาลนครแหลมฉบังสามารถขอให้คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่พิเศษตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16 (31) ให้เทศบาลเมืองพัทยา และองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง โดยสามารถดำเนินการกิจการอื่นใดที่เป็นผลประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกาศกำหนด

4. เทศบาลนครแหลมฉบังควรใช้กลไกทางกฎหมายที่มีอยู่แล้วเพิ่มตำแหน่งใหม่โดยโยกย้ายคนเดิมมาปฏิบัติหน้าที่ใหม่ โดยต้องมีการพัฒนาองค์ความรู้และเพิ่มพูนทักษะใหม่ ซึ่งตำแหน่งสายงานที่ควรเพิ่ม ได้แก่ นักวิชาการพาณิชย์ นักพัฒนาการท่องเที่ยว นักวิชาการคอมพิวเตอร์ และ นักวิเทศสัมพันธ์

5. สำหรับการเตรียมความพร้อมของเทศบาลนครแหลมฉบัง ควรจัดให้มีนโยบายและกลไกในการพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติของบุคลากรให้พร้อมรับมือกับความเปลี่ยนแปลงอันเกิดจากนโยบายการพัฒนาของรัฐบาล นโยบายของคณะกรรมการนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก และนโยบายของผู้บริหารเทศบาลนครแหลมฉบัง ในการก้าวเป็นเมืองท่าที่สำคัญระดับโลก

6. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำหนดยุทธศาสตร์และการจัดทำเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่าย เทศบาลนครแหลมฉบังอาจกำหนดให้ชุมชนต่าง ๆ ที่อยู่ในเขตเทศบาลมีกลไกของตัวแทนประชาชนในระดับชุมชนเพื่อสะท้อนปัญหา ข้อเรียกร้อง และข้อเสนอแนะ หรืออาจจัดตั้ง

สภาเมืองเพื่อเป็นช่องทางในการรับฟังเสียงของประชาชนอย่างสม่ำเสมอ ทั้งนี้ การออกแบบกลไกเช่นนี้จะต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชน และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย ต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพและความคุ้มค่าในการดำเนินการ หากกลไกที่จะสร้างขึ้นใหม่ก่อให้เกิดภาระทางงบประมาณหรือทรัพยากรทางการบริหารอื่นอย่างมากเกินไปจนเกิดความจำเป็น เทศบาลนครแหลมฉบังอาจประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาจัดการได้ด้วย เช่น การจัดประชุมและการสื่อสารผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การสร้างแพลตฟอร์มสำหรับเรื่องราวร้องเรียนต่าง ๆ โดยเฉพาะ การจัดทำสภาเมืองดิจิทัลสำหรับประชุม สื่อสาร รวบรวมข้อมูลที่สำคัญและจำเป็น สามารถเชิญผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิร่วมเผยแพร่ความรู้ผ่านการประชุมออนไลน์ เพื่อพัฒนาองค์กรและสังคมได้อย่างต่อเนื่อง

คณะกรรมการธิการเห็นว่า การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษเป็นประเด็นการปฏิรูปที่สำคัญของประเทศ เพราะนอกจากจะเป็นการปฏิรูประบบการบริหารจัดการท้องถิ่นแล้ว ยังเป็นการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติที่เน้นการยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์แห่งการปฏิรูปดังกล่าว เทศบาลนครแหลมฉบังจำเป็นต้องเตรียมความพร้อมด้านศักยภาพในการบริหารเชิงพื้นที่ด้วยแนวทางจัดบริการสาธารณะที่แตกต่างจากการจัดบริการสาธารณะแบบดั้งเดิมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในประเทศไทย

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนรายงานฉบับนี้ เนื่องจากเทศบาลนครแหลมฉบังมีงบประมาณของตนเอง โดยการจัดเก็บรายได้จากแหล่งต่าง ๆ และเป็นแหล่งอุตสาหกรรมครบวงจร มีท่าเรือที่สำคัญที่สุดของประเทศ มีโรงงานจำนวนมาก มีที่อยู่อาศัย จึงสมควรยกระดับเป็นพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งหากใช้การปกครองรูปแบบเดิมอาจไม่ทั่วถึงเนื่องจากพื้นที่เทศบาลนครแหลมฉบังมีความยิ่งใหญ่และซับซ้อน นอกจากนี้ สมาชิกฯ เสนอแนะให้คณะกรรมการควรมีความชัดเจนในความแตกต่างของการปกครองในรูปแบบพิเศษของเมืองพัทยากับเทศบาลแหลมฉบัง และประชาชนที่ย้ายมาอาศัยอยู่ในพื้นที่กับประชาชนที่อาศัยอยู่แท้จริง ควรมีการศึกษาอย่างชัดเจน เพื่อจัดสรรงบประมาณและการบริหารจัดการด้านต่าง ๆ สำหรับบางพื้นที่ที่ตั้งเป็นเศรษฐกิจพิเศษแต่กลับไม่เป็นประโยชน์กับคนในพื้นที่ ซึ่งหากนำเหตุผลดังกล่าวผลักดันเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นเศรษฐกิจพิเศษ อาจไม่สอดคล้อง ในส่วนของการจัดการขยะในพื้นที่ถ้าหากเป็นเศรษฐกิจพิเศษแล้วจะมีหลักประกันใดว่าจะสามารถจัดการได้โดยไม่ส่งขยะไปนอกพื้นที่

นายพรชัย ตระกูลวรานนท์ กรรมการการกระจายอำนาจ การปกครองส่วนท้องถิ่น และการบริหารราชการรูปแบบพิเศษ ชี้แจงว่า รายงานฉบับนี้เกี่ยวข้องกับข้อเสนอการจัดการให้เป็นเมืองรูปแบบพิเศษกรณีของแหลมฉบังนี้เป็น 1 ใน 3 เล่มรายงานอันสืบเนื่องมาจากรายงานฉบับก่อนหน้านั้น ซึ่งเป็นการศึกษาภาพรวมและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการปรับปรุงระบบกระบวนการกระจายอำนาจในประเทศไทยนั้นได้กล่าวถึงไว้ในหลายส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเป็นเฉพาะของแต่ละพื้นที่ แต่ละท้องถิ่น รายงานที่เกี่ยวข้องกับกรณีของแหลมฉบังนี้เป็นหนึ่งในส่วนซึ่งได้ขยายต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังมีกรณีของเกาะสมุยและเมืองแม่สอด ซึ่งตัวเล่มรายงานเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้วพร้อมนำเสนอและรอบรรจุเข้าสู่วาระการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎร ทั้งนี้ ในส่วนของแหลมฉบังนั้นไม่ได้เป็นการริเริ่มใหม่แต่เป็นการสานต่อและต่อยอดสิ่งซึ่งก่อนหน้านั้นในสภาเองก็ดี ในภาคส่วนธุรกิจก็ดี หรือในภาคประชาชนก็ดี ได้มีความพยายามที่จะเรียกร้องให้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบการปกครองท้องถิ่นในกรณีแหลมฉบัง เพราะพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลตำบลแหลมฉบัง ตั้งแต่ปี 2534 เกิดขึ้นในห้วงระยะเวลาที่รัฐบาลพยายามพัฒนาพื้นที่ในบริเวณ

แหลมฉบังเพื่อรองรับการขยายตัวของโครงการอีสเทิร์นซีบอร์ด เงื่อนไขปัจจัยต่าง ๆ ณ เวลานั้นเมื่อปี 2534 เมื่อเทียบเคียงกับที่เกิดขึ้นในกับปัจจุบันแตกต่างกันอย่างมาก นั่นคือจุดตั้งต้นที่ทำให้มีการศึกษาในคณะกรรมการธิการเพื่ออัปเดตข้อมูลเงื่อนไขปัจจัยต่าง ๆ

สำหรับในเรื่องที่จะเรียกว่ารูปแบบพิเศษนั้น ในกระบวนการขั้นตอนการศึกษาและการลงพื้นที่ได้พูดคุยกันหลายรอบ จากเดิมมีข้อเสนอว่าอาจต้องพลิกโฉม ปรับ หรือโครงสร้างกระบวนการบริหารทั้งหมดให้มีลักษณะพิเศษจริง ๆ แต่พื้นที่ ภาคประชาชน รวมถึงผู้บริหารเทศบาลปัจจุบันต้องการตอบโจทย์เฉพาะที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า คณะกรรมการจึงพยายามประนีประนอมปรับเปลี่ยนหรือเสนอเฉพาะที่จะสามารถทำได้จริงในระยะเวลาอันสั้นซึ่งไม่ต้องใช้เวลาในการปรับรื้อมากจนเกินไป เพราะภายในระยะเวลาไม่เกิน 5 - 10 ปี พื้นที่บริเวณรอบแหลมฉบังจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างแน่นอน โดยเมื่อสถานการณ์โควิด-19 ดีขึ้นแล้ว การเข้ามาลงทุนของธุรกิจจากต่างประเทศจะทำให้ภูมิทัศน์ในบริเวณแหลมฉบังและโดยรอบเปลี่ยนแปลงไปโดยสิ้นเชิง การจัดเตรียมใด ๆ ล่วงหน้าหรือปรับรื้อมากจนเกินไป อาจไม่สอดคล้องกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคต จึงเป็นการเสนอรูปแบบพิเศษแบบประนีประนอม ส่วนในเรื่องของเทศบาลนครนั้นแตกต่างจากการปกครองท้องถิ่นในกรณีที่อยู่ในภูมิภาคอื่น ๆ ปัจจุบันแหลมฉบังมีสภาพความเป็นเมืองที่มีความสลับซับซ้อน และมีลักษณะความเป็นเมืองซ้อนเมืองในหลายมิติ ทั้งมีชาวต่างชาติเข้าออก ประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจ มีนักท่องเที่ยวผ่านไปมา มีกิจกรรมทางสังคมและอื่น ๆ ค่อนข้างมาก ดังนั้น ความเป็นเทศบาลเมืองจึงบังคับตัวเองว่าจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการมีระบบนิเวศที่จะสามารถเอื้ออำนวยได้ ทั้งอุตสาหกรรม ท่าเรือ ชุมชน และผู้คนที่เข้าออกอยู่ตลอดเวลา ข้อเสนอเรื่องของการจัดตั้งท่าเทียบเรือ แม้จะไม่ใช่เป็นการใช้ท่าเทียบเรือบ้านยายเข้ามาแต่ก็ทำให้ประชากรที่มีอยู่จริงมีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ จึงปรากฏอยู่ในข้อเสนอในการทำให้เทศบาลนครแหลมฉบังมีอำนาจในการออกเทศบัญญัติที่จะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมต่าง ๆ ได้เพิ่มมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ ในเรื่องของเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) นั้น กิจกรรมที่เกิดขึ้นโดยรอบในแต่ละจุดของ 3 จังหวัดที่ประกาศเป็นเขต EEC มีความแตกต่างหลากหลาย ในรายงานฉบับนี้ได้มุ่งที่จะอภิปรายเฉพาะในส่วนซึ่งเกี่ยวข้องกับเทศบาลนครแหลมฉบังเท่านั้น ซึ่งทำให้ไม่ครบถ้วนทั้งหมดนัก ผลกระทบจาก EEC หรือเรื่องชยะก็ยังไม่ถูกกล่าวถึงเพราะจำกัดในการทำการศึกษเฉพาะที่เกี่ยวกับนครแหลมฉบัง จึงไม่อยู่ในวิสัยที่คณะกรรมการชี้แจงได้ทั้งหมดเพราะจะเกินขอบเขตที่คณะกรรมการได้มอบหมายให้ศึกษา

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งเทศบาลนครแหลมฉบังเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 104 ประกอบข้อ 88 และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการธิการฯ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 105 ประกอบข้อ 88 เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.7 รายงานผลการพิจารณาศึกษาญัตติ เรื่อง การจัดตั้งกระทรวงการข่าว ซึ่งคณะกรรมการธิการการเกษตรและสหกรณ์ พิจารณาเสร็จแล้ว

นางกัญตวรรณ ตันเถียร ประธานคณะกรรมการธิการการเกษตรและสหกรณ์ นำเสนอรายงานฯ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎรชุดที่ 25 ปีที่ 1 ครั้งที่ 19 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) วันพฤหัสบดีที่ 16 มกราคม 2563 ที่ประชุมได้พิจารณาเรื่อง ขอให้สภาผู้แทนราษฎรตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาโครงการจัดตั้งกระทรวงข่าวและลงมติให้ส่งคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์

พิจารณาตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 90 โดยคณะกรรมการได้พิจารณาญัตติดังกล่าวอย่างรอบคอบและรอบด้านจากการประชุมโดยการเชิญหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อมูลผ่านการตั้งคณะอนุกรรมการพิจารณาศึกษาความเหมาะสมในการจัดตั้งกระทรวงข้าว โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาศึกษาและจัดทำข้อสังเกตเกี่ยวกับแนวทางการบริหารจัดการข้าวแบบองค์รวมและแนวทางการจัดตั้งกระทรวงการข้าว เนื่องจากข้าวเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศแต่ในปัจจุบันการทำนาเพื่อผลิตข้าวต้องประสบปัญหาต่าง ๆ อย่างมากมาย อาทิ ราคาปัจจัยการผลิตที่สูงขึ้น ผลผลิตต่อไร่ต่ำ ขาดแคลนแรงงาน และการระบาดของโรคแมลงศัตรูข้าว ในส่วนของปัญหาการบริหารจัดการข้าวของภาครัฐนั้น คณะกรรมการที่ได้ศึกษาพบว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการด้านข้าวยังไม่มีเอกภาพเพียงพอและไม่สามารถบูรณาการร่วมกันได้อย่างแท้จริง รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องยังไม่ทันสมัย ไม่สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันของชาวนาในปัจจุบัน ดังนั้น รัฐควรปรับปรุงและพัฒนาการจัดการข้าวตลอดห่วงโซ่และพัฒนาอาชีพทำนาให้มีความมั่นคง ยั่งยืนอย่างบูรณาการและเป็นเอกภาพ

จากการศึกษาพบว่าแนวทางการแก้ไขปัญหาการบริหารจัดการข้าวแบบองค์รวมควรมีการบูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในเรื่องข้าวทั้งระบบตั้งแต่การวิจัย การส่งเสริม การถ่ายทอดความรู้สู่เกษตรกร ทั้งการผลิต การแปรรูป และการตลาดอย่างจริงจัง และควรสร้างกลไกการมีส่วนร่วมกับท้องถิ่นและปฏิรูปกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยยกเลิกหรือปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยและเป็นอุปสรรค และออกกฎหมายเพื่อสร้างกลไกของภาครัฐในการผลักดันการปฏิรูปด้านการบริหารจัดการกลไก และเพิ่มความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร สำหรับแนวทางการจัดตั้งกระทรวงการข้าวนี้ เมื่อคณะกรรมการศึกษาพบว่ายังมีข้อจำกัดอยู่หลายประการ ซึ่งหากไม่สามารถจัดตั้งกระทรวงการข้าวได้ รัฐบาลและกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ควรขับเคลื่อนกรมการข้าวซึ่งเป็นหน่วยงานหลักให้ปฏิบัติการกิจเต็มศักยภาพและมีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือพี่น้องชาวนาให้มีความเข้มแข็งและสามารถประกอบอาชีพได้อย่างยั่งยืนต่อไป

นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม รองประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คนที่หนึ่ง นำเสนอรายงานว่า วันนี้พี่น้องชาวนาทั่วประเทศได้ต่อสู้ตั้งแต่ผลิต แปรรูป การตลาด โดยไม่สามารถกำหนดราคาพืชผลทางการเกษตรได้ ทั้งนี้ ข้าวเป็นสินค้าส่งออกของประเทศไทย เมื่อปี 2518 ประเทศไทยได้ส่งข้าวออกไปต่างประเทศเป็นอันดับ 1 รัฐบาลได้เก็บค่าอากรขาออกและนำมาตั้งเป็นกองทุนสงเคราะห์เกษตรกร ซึ่งเรามีการเตรียมการ วางแผน และศึกษาเรื่องการจัดตั้งกระทรวงการข้าวมาหลายสิบปี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พี่น้องเกษตรกรทำนาที่อยู่ในสังกัดกลุ่มเกษตรกรนั้นมีอยู่ประมาณร้อยละ 70 - 80 ของประเทศและเป็นอาชีพหลักของชาวนาและเป็นอาชีพที่ส่งสินค้าออกมาดูแลประเทศในสมัยก่อนนั้น และที่ผ่านมามากอาชีพสามารถกำหนดราคาพืชผลทางการเกษตรที่ตนเองผลิตได้แต่อาชีพชาวนา เมื่อผลิตแล้วไม่สามารถกำหนดราคาเองได้ คณะกรรมการได้ศึกษาในเรื่องนี้อย่างละเอียด ตั้งแต่การผลิต การแปรรูป การตลาด ตลาดซื้อขายล่วงหน้า และการกำหนดพื้นที่เศรษฐกิจหรือการแบ่งพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งได้มีการเตรียมแผนไว้ในรายงานฉบับนี้ และหากมีจัดตั้งกระทรวงการข้าวขึ้น ชาวนาก็จะสามารถกำหนดราคาข้าวได้เอง

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกระทรวงการข้าว เนื่องจากมีความสำคัญกับประเทศ ถึงแม้ว่าในปัจจุบันมีการตั้งกรมการข้าวขึ้นมาแต่กลับพบปัญหาเรื่องการบริหารจัดการเพราะหน่วยงานต่าง ๆ

ที่เคยดูแลเรื่องข้าวโอนภาระหน้าที่มาให้กรมการข้าวทั้งหมด งบประมาณจึงไม่เพียงพอและภาระหน้าที่มีมากเกินไป การจัดตั้งกระทรวงการข้าวจึงเป็นการแก้ไขปัญหาค่าได้ดีที่สุด ถึงแม้จะเป็นหนทางที่ยากในการจัดตั้ง แต่ขอให้มีการเพิ่มงบประมาณและหาพันธมิตรข้าวให้กับกรมการข้าวเพื่อบริหารจัดการให้กับเกษตรกรชาวไทย สร้างรายได้เพิ่มขึ้น และด้วยปัญหาพื้นที่ทำการเกษตรลดลงควรมีการแก้ไขกฎหมายในการห้ามนำพื้นที่ทำการเกษตรไปประกอบกิจการอื่น ทั้งนี้ มีสมาชิกเห็นว่าถึงแม้จัดตั้งกระทรวงเกิดขึ้น ก็ยังคงมีปัญหาการจัดการของภาครัฐที่ล่าช้า การตัดสินใจที่มีกระบวนการต่าง ๆ และไม่ทันสมัย เพราะฉะนั้นหากจัดทำเป็นรัฐวิสาหกิจ หรือการร่วมทุนแทน จะทำให้การบริหารจัดการง่ายขึ้น เช่น การเจรจาการค้าจากต่างประเทศ การรับซื้อข้าว เป็นต้น การจัดตั้งกระทรวงหนึ่งกระทรวงต้องใช้ทรัพยากรทั้งบุคลากรที่ทันสมัย และใช้งบประมาณจำนวนมาก รวมถึงการจัดตั้งโครงสร้างองค์กรที่ต้องดึงบุคลากรจากกระทรวงต่าง ๆ และโอนภารกิจหน่วยงานอื่น ๆ ซึ่งต้องมีการเจรจากับสำนักงบประมาณและสำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้การจัดตั้งกระทรวงไม่มีปัญหา นอกจากนี้ สมาชิกได้ตั้งข้อสังเกตถึงการจัดตั้งกระทรวงการข้าวเกษตรกรจะได้ประโยชน์ และดีขึ้นอย่างไร นำงบประมาณที่จะไปตั้งกระทรวงมาแก้ไขปัญหาข้าวให้มีตลาดรองรับดีกว่าหรือไม่ หากมีการตั้งกระทรวงต้องมีการแก้ไขปัญหาราคาข้าวโดยเกษตรกรสามารถกำหนดราคาเองได้โดยไม่ผ่านพ่อค้าคนกลาง และให้เกษตรกรเป็นผู้จัดการกระบวนการขายข้าวเองทั้งหมด

นายอุบลศักดิ์ บัวหลวงงาม รองประธานคณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์ คนที่หนึ่ง ชี้แจงว่า ขอขอบคุณสมาชิก ที่ได้ท้วงติง ให้เหตุผล และเสนอแนะแนวทางการแก้ปัญหาทั้งระบบ ในฐานะที่เป็นประธานคณะกรรมการกลางกลุ่มเกษตรกรแห่งประเทศไทย ซึ่งมีกลุ่มเกษตรกร 7,384 กลุ่มทั่วประเทศ ทำนาร้อยละ 80 และเป็นกรรมการนโยบายข้าว ตั้งแต่ปี 2534 เป็นกรรมการช่วยเหลือเกษตรกรและผู้ยากจน (กชก.) ตั้งแต่ปี 2534 ได้ศึกษาและหาแนวทางการคิด และครั้งหนึ่งสภาแห่งนี้ได้มีการตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาปัญหาการค้าพืชผลทางการเกษตรตกต่ำ โดยตนได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่เป็นประธานเกี่ยวกับปัญหาเรื่องข้าว ซึ่งได้เชิญหน่วยงานทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อคิดและได้ข้อสรุปในเบื้องต้น และเสนอต่อสภาแห่งนี้แล้ว ทั้งนี้ การจัดตั้งกระทรวงการข้าวไม่ได้ใช้งบประมาณจากกระทรวงใดเลย ส่วนเรื่องบุคลากรก็อาจต้องมีเพิ่มเติมบ้างเล็กน้อย ซึ่งในรายงานได้มีระบุในเรื่องเหล่านี้ไว้แล้ว

ที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดตั้งกระทรวงการข้าว ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 104 ประกอบข้อ 88 และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 105 ประกอบข้อ 88 เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

4.8 รายงานผลการพิจารณาการศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

นายภิญโญ นิโรจน์ ประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ นำเสนอรายงานตามที่ในคราวการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 25 ปีที่ 2 ครั้งที่ 20 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่สอง) เป็นพิเศษ วันศุกร์ที่ 5 กุมภาพันธ์ 2564 ที่ประชุมได้มติตั้งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2562 ข้อ 49 โดยมีจำนวนกรรมการรวมทั้งสิ้น 24 คน เพื่อให้พิจารณา

ศึกษาปฏิบัติ เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ทั้งนี้ เพื่อให้พิจารณาถึงแนวทาง นโยบาย และมาตรการต่าง ๆ ในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ ซึ่งได้กำหนดระยะเวลาพิจารณาศึกษาไว้ 90 วัน แต่เนื่องจากในช่วงเวลาดังกล่าว ได้เกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 คณะกรรมาธิการจึงได้ขอขยายระยะเวลาพิจารณาศึกษาออกไป เพื่อให้การพิจารณาศึกษาได้ข้อมูลอย่างครบถ้วนและสมบูรณ์ในทุกประเด็น โดยได้ขอขยายเวลาการศึกษาออกไป เป็นจำนวน 5 ครั้ง จนถึงวันที่ 31 พฤษภาคม 2565 รวมเป็นระยะเวลาในการพิจารณาศึกษาทั้งหมด 480 วัน โดยในการพิจารณาศึกษาดังกล่าว คณะกรรมาธิการได้ตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นมา 3 คณะ ประกอบด้วย

1. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสตูล จังหวัดชลบุรี โดยมี นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่หนึ่ง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ

2. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยมี นายชวิทย์ พิทักษ์พรพลภร รองประธานคณะกรรมาธิการ คนที่สอง เป็นประธานคณะอนุกรรมการ

3. คณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมี นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา เป็นประธานคณะอนุกรรมการ

ทั้งนี้ การพิจารณาศึกษาเรื่องดังกล่าว คณะกรรมาธิการได้กำหนดเป้าหมายในการพิจารณาศึกษาออกเป็นประเด็นหลัก ๆ ซึ่งมีในส่วนสาระสำคัญ ๆ คือ

1. ด้านการจัดระเบียบสายไฟฟ้า และสายสื่อสาร โดยพิจารณาถึงความเหมาะสมในการแก้ปัญหาที่เกิดจากสายไฟฟ้าและสายสื่อสารในพื้นที่ต่าง ๆ ที่มีความจำเป็นและเร่งด่วนแตกต่างกันไปตามแต่ลักษณะทางภูมิทัศน์และภูมิสถาปัตยกรรมของสภาพพื้นที่นั้น ๆ และเพื่อให้การดำเนินงานมีเป้าหมายที่ชัดเจนเป็นรูปธรรม รวมถึงเพื่อให้เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจังและต่อเนื่อง จึงกำหนดให้มีขั้นตอนการดำเนินงานเพื่อแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ออกเป็น 3 ระยะ คือ แผนระยะสั้น ที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 3 ปี แผนระยะกลาง ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 5 ปี และแผนระยะยาว ที่ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน 10 ปี

2. ด้านการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่าง โดยการพิจารณาศึกษาจะมุ่งเน้นถึงการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะที่สามารถให้บริการได้อย่างทั่วถึง เพียงพอ และมีคุณภาพ ทั้งนี้ เพื่อสร้างความปลอดภัยในการเดินทางสัญจรไปมาในยามวิกาล และเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตให้กับประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแก้ปัญหาให้กับกลุ่มประชากรที่ไม่สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากไฟฟ้าส่องสว่างอันเนื่องมาจากข้อจำกัดในการให้บริการของภาครัฐ รวมถึงปัญหาอุปสรรคในด้านกฎหมายและระเบียบหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่ไม่เอื้ออำนวยให้หน่วยงานของรัฐเข้าไปดำเนินการวางระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานด้านไฟฟ้าในพื้นที่ดังกล่าวได้

ดังนั้น ในการพิจารณาศึกษาของคณะกรรมาธิการในครั้งนี้จึงมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ โดยมองถึงผลสัมฤทธิ์ในทางปฏิบัติที่สามารถจะนำไปขับเคลื่อนให้เกิดผลสำเร็จขึ้นได้อย่างรวดเร็วและเป็นรูปธรรม

นายอัครเดช วงษ์พิทักษ์โรจน์ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษา การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ คนที่หนึ่ง และประธานคณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสาร และการบริหารจัดการ ไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ ภาคตะวันออก และเขตพิเศษอำเภอสตูล จังหวัด ชลบุรี นำเสนอรายงานว่า เขตพิเศษอำเภอสตูล จังหวัดชลบุรี ถือว่าเป็นพื้นที่พิเศษที่มีการจำหน่ายไฟฟ้า ที่กองทัพเรือเข้ามาดูแลไม่ได้ขึ้นอยู่กับการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ซึ่งการประชุมของคณะอนุกรรมการ ได้มีการศึกษา และที่ประชุมได้มีมติให้คณะอนุกรรมการศึกษาในพื้นที่ภาคกลาง ภาคใต้ และภาคตะวันออก โดยสภาพปัญหาและอุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้าและสายสื่อสารนั้นเป็นปัญหาที่เรื้อรังและเป็นปัญหา ที่มีผลกระทบต่อภาพพจน์ของประเทศชาติ และเป็นอันตรายต่อพี่น้องประชาชนที่สัญจรไปมาบนท้องถนน นอกจากนี้ ยังมีปัญหาเรื่องไฟฟ้าช็อต แม้ว่าสายสื่อสารจะไม่มีกระแสไฟฟ้าแต่เป็นสายโลหะที่สามารถ นำกระแสไฟฟ้าไปช็อตทำให้เกิดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินต่อพี่น้องประชาชนได้ และจากการศึกษาพบว่า ปัญหาสายสื่อสารเกิดจากการขาดการบริหารจัดการที่ดีที่จะต้องนำสายสื่อสารที่ไม่ได้ใช้งานแล้วที่เกาะอยู่ บนเสาไฟฟ้าที่เรียกว่าสายตาย นำลงมา ซึ่งปัจจุบันมีอยู่ประมาณร้อยละ 50 ที่ยังคงค้างอยู่ โดยได้ทำการศึกษา และเสนอให้ใช้อำเภอบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เป็นบ้านโป่งโมเดล นำปัญหานี้เข้าไปศึกษาและบูรณาการ ทั้งหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และรัฐวิสาหกิจ เข้าไปจัดระเบียบสายสื่อสารที่ไม่เป็นระเบียบระยะทาง 4.8 กิโลเมตร ได้สายตายถึง 20 กว่าตัน ถือว่าเป็นปริมาณที่เยอะมากที่อยู่บนเสาไฟฟ้า หลังจากนั้น ได้ดำเนินการจัดระเบียบนำสายที่มีอยู่ผู้กรัดแบ่งประเภทให้เรียบร้อยทำให้สายสื่อสารมีความเป็นระเบียบ มากขึ้น

นางกรณิศ งามสุคนธ์รัตนา กรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั้งประเทศ และประธานคณะอนุกรรมการ ศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ กรุงเทพมหานครและปริมณฑล นำเสนอรายงานว่า กรุงเทพมหานครมีการแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในเรื่อง ของไฟฟ้าส่องสว่างออกเป็น 4 ส่วน ส่วนแรกคือ สำนักการโยธา ดูแลเรื่องไฟฟ้าส่องสว่างตั้งแต่ถนนสายหลัก สายรอง สะพานคนข้ามถนน รวมถึงสะพานรถยนต์ข้ามแยกถนน สะพานข้ามคลอง ระยะทางประมาณ 400 กว่าเส้นทาง ส่วนที่สองคือ สำนักการระบายน้ำ ดูแลไฟฟ้าส่องสว่างตามแนวเขื่อนและทางเดินริมคลอง ทั่วกรุงเทพฯ ส่วนที่สามคือ สำนักสิ่งแวดล้อม ดูแลไฟฟ้าส่องสว่างที่ติดตั้งตามสวนสาธารณะต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพฯ จำนวน 42 สวนสาธารณะใหญ่ และ 78 สวนสาธารณะรอง รวมถึงสวนขนาดย่อมอีก 100 กว่าสวน และส่วนที่สี่คือ 4 สำนักงานเขตกรุงเทพมหานคร 50 สำนักงานเขต ดูแลไฟฟ้าส่องสว่าง ตามตรอก ซอย ที่มี 5,600 เส้นทาง ทั้งนี้ คณะอนุกรรมการได้ลงพื้นที่และประชุมร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทั้งหมด และได้มีการออกแบบสอบถามเรื่องของไฟฟ้าส่องสว่างว่าหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบโดยตรง มีความเห็นอย่างไร โดยทำแบบสอบถามออกเป็น 3 ข้อ คือ เห็นด้วยกับการถ่ายโอนภารกิจไปให้การไฟฟ้า นครหลวงหรือไม่ ต้องการให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถทำเองได้ และควรจะต้องร่วมมือกัน ในการบริหารจัดการตามความเหมาะสม ซึ่งจากการสำรวจพบว่า เห็นด้วยในการถ่ายโอนภารกิจร้อยละ 86 ไม่เห็นด้วย ไม่มี และที่เห็นควรให้มีการบริหารจัดการร่วมกันมีอยู่ร้อยละ 14 ทั้งนี้ ปัญหาและอุปสรรค

ที่เกิดขึ้นจะเป็นในเรื่องของสำนักงานเขตที่แจ้งเหตุไปยังการไฟฟ้าล่าช้าเนื่องจากติดปัญหาในเรื่องการจัดซื้อจัดจ้าง การขาดแคลนเครื่องมืออุปกรณ์วัสดุที่จำเป็น รวมถึงบุคลากรไม่มีความรู้หรือความชำนาญเพียงพอที่กรุงเทพมหานครยังขาดแคลนอยู่ รวมทั้งปัญหาที่ดินที่เป็นของเอกชนที่กรุงเทพมหานครไม่สามารถเข้าไปดำเนินการได้ ตลอดจนงบประมาณที่ไม่เพียงพอ

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ คนที่สอง และประธานคณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำเสนอรายงานว่า ได้ลงพื้นที่ตรวจสอบปัญหาอุปสรรคในการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร ซึ่งพบปัญหาอุปสรรคคล้ายกันกับในพื้นที่อื่น ๆ ตามที่ประธานคณะอนุกรรมการทั้ง 2 คณะได้นำเสนอไปแล้ว

สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และข้อสังเกตในประเด็นต่าง ๆ อาทิ สมาชิกฯ ได้อภิปรายเห็นด้วยกับรายงานของคณะกรรมการ โดยเรื่องดังกล่าวมีประโยชน์ต่อประชาชนในพื้นที่ ซึ่งประเด็นปัญหาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศเกิดจากการไม่บูรณาการของหน่วยงานต่าง ๆ ต่างคนต่างทำ ไม่ประสานงานกัน ส่งผลให้งบประมาณที่เจ้าของพื้นที่ไม่มีงบประมาณในการจัดการ แต่หน่วยงานผู้เป็นเจ้าของสายกลับมีกำไรสูง หากมีการบูรณาการร่วมกันจะทำให้บ้านเมืองสะอาดเรียบร้อย การนำสายไฟฟ้า สายสื่อสารลงใต้ดินในรายงานควรใส่แนวคิดภูมิทัศน์เมือง การจัดการผังเมือง ปลูกความตระหนักรู้ให้กับสังคมไทยในเรื่องสถาปัตยกรรมของเมือง ควรใช้โมเดลของเทศบาลที่รักภูมิทัศน์เมืองและมีความพร้อมเรื่องงบประมาณเป็นหลัก โดยมีกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ กระทรวงคมนาคม และกระทรวงมหาดไทย เป็นผู้สนับสนุน สำหรับไฟฟ้าส่องสว่าง ควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ดูแลหน่วยสนับสนุนต้องเป็นผู้สั่งการ โดยมีข้อสังเกตคือต้องการปฏิรูปราชการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาสนับสนุนท้องถิ่น

นายชูวิทย์ พิทักษ์พรพัลลภ รองประธานคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ คนที่สอง และประธานคณะอนุกรรมการศึกษาการจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างในเขตพื้นที่ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ชี้แจงว่า การขยายเขตไฟฟ้าให้กับประชาชน คณะกรรมการได้เห็นความสำคัญและความเดือดร้อนดังกล่าว ซึ่งได้มีการพิจารณาการนำสายไฟฟ้าลงดินโดยในหลาย ๆ จังหวัดมีปัญหาสายไฟฟ้ากับสายสื่อสารพะรุงพะรังเป็นภาพที่ออกไปต่อสายตาประชาชน แต่การนำสายไฟฟ้าสายสื่อสารของเทศบาลลงดินเป็นเรื่องที่ลำบาก เนื่องจากใช้งบประมาณมาก คณะกรรมการได้ติดตามศึกษาโครงการนำร่องของเทศบาลนครอุบล ปรากฏว่าเมื่อนำสายไฟฟ้าลงดินเรียบร้อยแล้วทำให้ภูมิทัศน์สวยงามในตอนกลางวันแต่เมื่อถึงเวลากลางคืนถนนทุกสายมืด เนื่องจากไม่มีเสาไฟฟ้า ไม่มีไฟฟ้าส่องตามถนน เทศบาลจึงต้องจัดงบประมาณในการจัดทำเสาไฟฟ้าส่องสว่างขึ้นอีก อีกทั้งยังทำให้เกิดอุบัติเหตุ เกิดอาชญากรรมได้ ทั้งนี้ ขอขอบคุณสมาชิกฯ ที่อภิปรายถึงข้อห่วงใยต่อประชาชนที่ประชุมเห็นชอบด้วยกับรายงานผลการพิจารณาศึกษา เรื่อง การจัดระเบียบสายไฟฟ้า สายสื่อสาร และการบริหารจัดการไฟฟ้าส่องสว่างอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ ตามข้อบังคับการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 104 ประกอบข้อ 88 และเห็นชอบกับข้อสังเกตของคณะกรรมการฯ ตามข้อบังคับ

การประชุมสภาผู้แทนราษฎร ข้อ 105 ประกอบข้อ 88 เพื่อส่งไปยังคณะรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ทราบและพิจารณาดำเนินการต่อไป

จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุมเวลา 16.18 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 16.18 นาฬิกา

*****

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร